

- a. fra Kjøbenhavn til Fredericia, paa hvilken Strækning alle tilstedeværende Ledninger ere i Brug
- b. fra Hølbæk til Kallundborg og Tranebjerg, for at Ledningerne fra Kjøbenhavn til Sjælland over Samsø kunne frigjøres for Mellemstationerne i Kallundborg og Tranebjerg. Da den nuværende Linie fra Hølbæk til Refsnæs og fra Ballen til Tranebjerg for den største Delss Vedkommende er over 18 Aar gammel og bygget med store Afstande (ca. 160 Alen) mellem Stængerne, kan den ikke anses for tilstrækkelig stærk til foruden de alt tilstedeværende 3 Ledninger at bære endnu en fjerde Ledning, og denne Linie maa derfor samtidig ombygges;
- c. fra Aarhus til Sobro, hvor en Supplerings med 2 Ledninger mellem Aarhus og Randers og med 1 Ledning fra Randers til Sobro vil bidrage væsentligt til en heldig Fordeling af Korrespondancen paa Ledningerne til og fra Stationerne i den østlige Del af Sjælland;
- d. fra Fredericia til Esbjerg, hvilket sidstnævnte Sted til sine Læder har en meget betydelig og meget vigtig Korrespondance.

For de større af de ovenfor ommeldte Arbejder er der ligesom tidligere paa Overflagens opført mindre Beløb til Gratialer for Arbejdsbestyrelsen, Arbejdsformænd og flinke Arbejdere, hvorom isørigt henvises til Slutningsbemærkningerne i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget for 1879—80 § 27. II. p.

ad 19. Omendkjøndt Telefonen i den korte Tid, den har været kjendt, allerede har modtaget meget betydelige Forbedringer, er Benyttelsen af dette Apparat dog endnu behæftet med saa væsentlige Ulemper, at det ikke egner sig til Anvendelse ved Statstelegrafstationerne. Dels kan den paa-gjældende telefoniske Meddelelses korrekte Gjengivelse ikke kontrolleres, ligesom der ved Meddelelser i et fremmed Sprog let vil indløbe Feil, dels vil det have Bæmskelighed at bevare Telegrafhemmeligheder saa fuldstændigt, som det kan ske ved Telegraferingen. I Korrespondancen med Udlandet er det endelig stridende mod det gjældende internationale Telegraf-Reglement at benytte andre Apparater end de, der udtrykkelig nævnes i Reglementet, blandt hvilke Telefonen ikke er. Dette Apparat vil derimod mulig med Fordel kunne anvendes til saadanne Forbindelser, hvor det er om at gjøre med ringe Bekostning og paa kortere Strækninger at tilveiebringe en hurtig og bekvem Besordring af Meddelelser, og dette vil særlig kunne være Tilfældet, naar der er Spørgsmaal om at tilveiebringe en hurtig Forbindelse mellem en Telegrafstation og saadanne Stæder, som ikke have Betydning nok til, at Udgifterne ved Oprettelsen af en Telegrafledning kunne anses for forholdsmaessige. For at kunne anstille Forsøg med saadanne telefoniske Forbindelser, der nærmest kentes oprettede i Landkommunerne, maa man ønske at kunne raade over en rund Sum. Det bemærkes, at Bekostningen for en Mil Ledning bygget med tynd Ledningsstraad og uimprægnerede Stænger antages at ville beløbe sig til ca. 1,400 Kr., og at de fornødne Apparater til Betjeningen af en Station ville koste ca. 500 Kr. Det paatæntes dog, at vedkommende Kommune skal bidrage til Udgifterne ved et eventuelt Telefonanlæg, samt at Betjeningen af Telefonstationen skal være Statstelegrafvæsenet vedkommende. Omtrent Halvdelen af det opførte Beløb agtes benyttet til Tilveiebringelse af en Beholdning af ca. 1,000 Stk. lette Telegraftænger.

ad II. q. Til Anskaffelse af et Skruetib af Staal til Brug under Isforhold i Store Belt er paany anslaaet et Beløb af 450,000 Kr. Med Hensyn til denne Udgiftspost, der med samme Beløb findes opført paa Finanslovsforslaget for 1881—82, saaledes som dette blev vedtaget ved 3die Behandling af Folkethinget den 18de August d. A. og af Landsthinget den 25de næstefter, henvises til Indenrigsministeriets Skrivelse til Folkethingets Finansudvalg af 24de November 1880 jfr. Tillæg B. til Rigsdagstidenden for 1880—81 Sp. 719 sammenholdt med Sp. 997.

ad II. r. Ved Løsning og Ladning i Esbjerg Havn føres Godset i Reglen til og fra Skibene paa det langs den sydsørlige Kai ambragte Spor, der er forsynet med Anløbsspor. Under den stærke Benyttelse af Havnen, der sandt Sted forrige Vinter, medens Landets øvrige Havne vare spærrede af Is, hendtes det oftere, at Løsnings- og Ladningsarbejdet ved et Skib maatte standse i flere Timer, fordi Godsvoagnene ikke kunde komme til Arbejdsstedet eller føres bort derfra, uden at Arbejdet maatte afbrydes paa andre Punkter. Dgsaa var det uheldigt, at der ikke havde Spor id til Forhavnen. I den strænge Frostperiode indtraf nemlig hyppigt saa betydeligt Lavvande, at Skibene ikke kunde flyde gennem Slusen med fuld Last, og Laster maatte da kompletteres i Forhavnen. Det Gods, hvormed den kompletteredes, maatte da, forsaavidt det ikke bestod af Kreaturer, transporteres ud til Forhavnen Kai paa almindelige Bogne, hvad der baade var tidsspildende og